

En uppdatering om den näst sista 164:an

Efter nästan 40000mil och tidigare ägares tappra försök med kortsiktiga lagningar och förbättringar var bilen redo för skrot om man ser till skicket!

Det var då jag tog över bilen☺ Hade detta inte skett så hade skrotning varit ett faktum inom en snar framtid. De 7 ägarna mellan 1980-1994 hade lyckats under denna period att "få ut" så mycket som möjligt av bilen. Vilket normalt också är syftet för en bruksbil. En del vårdar sin bil ömt och sköter om den metodiskt och då varar så klart nöjet längre. Så var inte fallet för den näst sista 164:an (153178). Med flertalet "besiktningstagningar" och andra entusiastiska men misslyckade försök till att hålla den vid liv hade de istället lyckats med motsatsen.

Sådant är livet och det är ju dessutom en årsmodell där plåt inte var av bästa kvalitet och då är det inte lätt att hålla rosten borta. En bekants föräldrar hade köpt en ny 244 av 75 årsmodell och den började tappa lack på taket redan efter några månader. Återvunnet stål och vattenbaserad lack är två saker som bidrog till att dessa års-modeller är mer sällsynta av framförallt 240. Volvo skötte det snyggt med stor försorg om sitt rykte men det har ändå satt sina spår i många minne.

Efter mitt köp kördes bilen under en kortare period och slutligen ställdes den undan 2008 med syfte att någon gång i framtiden göra en helrenovering. Det dröjde 12 år innan renoveringen startade...

Förra året i maj plockade vi fram bilen och flyttade den till ett annat garage för att börja demontering. Det som göms i snö brukar man ju säga... Tre! lager skärmkant som rostade mer än original skärmkant. Bitar av original satt kvar under de två senare lagningarna på högersidan... Svetsning i golv som resulterat att kablaget som löper i golvet brann upp. Men händiga reparatörer har eltejp och de fixade alla avbrunna kablar genom att enbart tvinna kablarna och lägga på massor av tejp. Att bilen inte brann upp efter denna "lagning" är ett under.

Kan också vara värt att nämna att den plåt de svetsade höll kortare tid än det som var orört... Det fanns ingen konsekvens i rostlagandet antingen var det dåligt svetsat med dålig plåt som rostade bort kort därpå eller så var det tjocka lager av pansarplåt som exempel högra golvet i bak som var ett riktigt "lappatäcke".

Ett annat litet exempel på mindre nogräknat montage. Bultarna till startmotorn skall monteras från blocket in till start-motorn. Varför undrar den vetgirige. Jo det "går inte" att trä i bultarna från andra hållet är svaret. Men återigen den händige reparatören hade varit framme och lyckats med detta. Till följd att ett öra på startmotorn givetvis gått av. Småsaker kan tyckas. Men släpper man på denna mentalitet på resten av bilen blir resultatet därefter!

Pulvriserad krollsplint och rostigt stolsunderrede.

Det hindrade inte "händige reparatören" att strunta i sådana bagateller. På liknande sätt fort-sätter det genom hela bilen. En del saker mindre allvarliga, andra mer allvarliga. Att jag inte gav upp redan i detta skede vid demonteringen av bilen är ett under. "De händiga" har varit och klabbat precis överallt.

Bilen har varit lätt krockskadad höger fram. "Händige reparatören" var framme igen och bytte högra ytterdelen av fronten men struntade i de förvridda plåtdelarna på insidan av fronten och i ytterkant på inner-skärmen. Till följd med mer rost. Dessutom glömdes det bort att montera diverse saker som sedan saknades. Tur att man har en helt ny front plus det som saknas att ersätta med☺

Det kan låta väldigt negativt med ovan upptäckter men så är det ofta för den som skall renovera ett objekt där andra "entusiaster" har varit framme och satt sina visitkort. Här gäller det att bita ihop. Alltid roligare med orörda objekt. Bilen har förmodligen varit i sjön kortsiktigt *vaa är det en båt vi pratar om??* Inget är bekräftat om den varit i vatten eller inte men det som talar för att den har körts ned i ån eller något annat

vattendrag är att krollsplinten (stopningen) har dött plus de superrostiga stolsramarna. Aldrig sett något liknande. Inte för att jag är någon expert men jag har sett hur det skall se ut när det fungerar som det skall under normal förslitning och ålder. Stolarna kan ju vara bytta men då måste de "ursprungliga" stolarna varit utsatta för något ännu värre...

Rostigt ryggstöd

Jämför med bilden på hur de såg ut nya.

Återigen frågar sig den vetgirige vad är krollsplint? För den som inte vet kan det nämnas att det är materialet till stopningen som användes i framstolarna och tillverkades av (Fehrer Sverige) som var en under-leverantör till Volvo. Krollsplint användes på de första årsmodellerna från 75 fram till 80-isch. Vet inte exakt årtal när Volvo gick över till formskum för framstolarna (baksätet var redan 75 med formskum). Hur som helst är det ett natur fibermaterial och liknar tagel. Ålder, vatten och ha varit utsatt för tryck under lång tid tar död på den. Billigt att tillverka och består av naturmaterial men är inte hållbart som formskum. Det som händer när krollsplinten dör är att den pulvriskas och blir mörkbrun från att varit beige och något så när homogen med fjädringsegenskaper efter att den har processats i tillverkningen. Brunt pulver på golvet talar sitt tydliga språk om krollsplint som gjort sitt. Nedsuttna stolar utan skarpa sidor är hopplöst förlorade.

Innan renoveringen kom igång

Med detta sagt kommer jag till det första steget i renoveringen av framstolar och baksäte med syfte att försöka återställa så gott det går. Forts följer...

Summering:

Alla har olika förutsättningar och mål. Den händige reparatören hade säkert goda avsikter med sina reparationer men lyckades tyvärr inte hela vägen. Nu är det upp till mig att göra så gott jag kan. Min berättelse bottenar i hur uttalat dåligt objekt jag har tagit mig an som dessutom var moget för skroten. Men mitt mål är att rädda den näst sista till eftervärlden.

PS.1

Ni som har renoverade 75:or dela gärna er erfarenhet kring hur ni gjort med inredningen. Det finns kanske lösningar som inte är helt kända för alla. Normalt är väl att man skaffar reservstolar i den mån man har tur att få tag i dem... Eller så struntar man helt enkelt i inredningen och nöjer sig med skicket.

PS.2

Ett kort ord om "tvillingarna" Den näst sista (153178) och den sist tillverkade (153179). Jag kan se för mitt inre öga 153178 & 153179 där de står jämte varandra på Volvo Torslanda för snart 46 år sedan. Två tvillingar som blänker i sin mörkblå kostym och väntar på att någon skall ta dem på en tur. Lika som bär med endast en liten skillnad som gör att de inte är identiska och som avgör vart slutdestinationen blir. Den ena med syfte att säljas i Sverige den andra att levereras till en fjärran marknad. Deras väg är redan utstakad.

Tvillingarna med mörkblå lack, taklucka och ljusblåmetallisk skinnklädsel, men med den lilla skillnad att den ena har dimljus och med en marknadskod som slutar på 10=Sverige.

En bild från ett besök på VROM för många år sen